D·N
30/12 1946

Ett inflationsår

Ett mycket karaktäristiskt drag har det nu gångna första fredsåret gemensamt med motsvarande period efter förra världskriget. Efterkrigsinflationen med sin varubrist, sin överinvestering och sitt växande överflöd av allt mindre värda pengar har satt in med en våldsamhet som snarare är mer häftig nu i den nationellt och internationellt planhushållande världen än när man för ett kvartsekel sedan försökte bygga fredsekonomin på förkrigstidens erfarenheter genom att i rask takt avveckla krigstidens ingrepp i handel och produktion både inom och mellan länderna. I Sverige har inflytelserna utifrån och de inhemska förutsättningarna samverkat till det angivna resultatet. För allmänheten är den fortsatta livsmedelsransoneringen det tydligaste vittnesbördet om hur hårt krigets grepp om det ekonomiska livet denna gång blivit. Import av brödsäd, fodermedel och fettråvaror i ungefär samma omfattning som något av de bättre lejdtrafikåren kunde ha räckt till för att avlysa det för affärsmännen och hemmen lika tidsödande kupongsystemet, men segermakternas knaggliga och ojämna fördelning av stapelvarorna har försämrat vår försörjning i några avgörande punkter och ställt oss utan den påräknade ersättningen för de reserver som vi under krigets slutskede överlät till grannländerna. Värre är att koltillförseln fortfar att vara alldeles otillräcklig, ett förhållande som berövar våra viktigaste exportindustrier väsentliga delar av den behövliga arbetskraften och de nödvändiga råvarorna.

För att dämpa prisstegringsimpulserna utifrån höjdes under sommaren den svenska kronans värde i dollar och därmed även i guld och flertalet utländska valutor. Motsvarande penningpolitiska åtgärder för att upprätthålla kronan på den inre marknaden har emellertid hittills inte vidtagits. Följden har blivit ett starkt och stigande utflöde av valutor. Den stora köpkraften i landet underhåller ständig efterfrågan både på sådana importvaror som kan erhållas och på en stor del av de inhemska produkter vilka under bättre jämvikt i utrikeshandeln brukar exporteras. Till detta kommer att exporten i viss omfattning sker på kredit, en övergångsföreteelse som gjorts tämligen varaktig genom avtalet med Ryssland, Sveriges hittills största kreditutfästelse, vars valutamässiga inverkan skärps av att leveransprogrammet inte kan fullgöras utan import av dyrbara och delvis svåråtkomliga råvaror.

Varuknappheten och köpkraftsöverskottet i förening underhåller en högkonjunktur som åtminstone på arbetsmarknaden aldrig förr varit lika ihållande och utpräglad. En väsentlig förklaring till detta konjunkturläge är att priskontrollen och den fortfarande statliga regleringen i övrigt av stora marknadsområden brutit det under normala förhållanden automatiska sambandet mellan penningväsendet å ena sidan, produktionen och handeln å den andra. Under det gångna året har emellertid påfrestningarna på dessa fördämningar blivit allt starkare. Både varor och arbetskraft söker sig över till sysselsättningsformer och tillverkningsgrupper med mindre prisbundenhet. Inför årsskiftet förefaller det som om frågan i sin helhet skulle tillspetsas vid de inledda men över nästan hela linjen uppskjutna avtalsförhandlingarna, där enligt framkomna upplysningar arbetarnas maximianspråk icke är förenliga med det penningvärde som priskalkylen för produkterna grundas på. Principiell enighet har emellertid redan nåtts om höjning under det nya året av det rörliga lönetillägget för industrins arbetare och tjänstemän, en uppflyttning av löneläget som har sin motsvarighet i den av riksdagen beslutade lönenregleringen för statsförvaltningen. Till denna köpkraftsökning kommer den förstärkning av konsumenternas inköpsförmåga som omsättningsskattens försvinnande vid årsskiftet för med sig.

Den starkast verkande kraften i konjunkturkedjan är emellertid den stora investeringsverksamheten, som genom en rad sammanfallande omständigheter fått ovanlig koncentration. Härvid samverkar under kriget eftersatta förnyelsebehov med en allmän industriell utvidgning som delvis framkallats av Tysklands bortfall från marknaden. Samtidigt skapar den hastiga sociala och administrativa expansion som funnit uttryck i åtskilliga av årets riksdagsbeslut nya behov av institutioner, lokaler och arbetskraft för samhällets funktioner. Den så uppkomna konkurrensen mellan det allmänna och näringslivet om de produktiva krafter som åstadkommer kapitalvaror skärps av inflationsfarhågorna, av att skattereglerna premierar placering i så kallade sakvärden och av den allmänna osäkerhet som framförandet av vittsyftande planer till ny omläggning av skattebördorna framkallar. Den stabilisering som är så behövlig efter krigets oroliga år kan därför inte begränsas till att med en vidgad administrativ apparat och hårdare inskridanden försöka hindra prisstegring. Problemet är att återställa bättre villkor — lugn och trygghet — för det ekonomiska livet. Delvis är dessa betingelser internationellt bestämda och till stor del undandragna vår kontroll. Så mycket angelägnare är det att avlägsna gamla och undvika nya osäkerhetsfaktorer i den inre ekonomiska politiken.

En statstidning för politisk debatt

föreslås i studenttidningen Gaudeamus av fil. kand. Krister Wickman. Tanken har förut framförts i riksdagen av Carl Lindhagen och avvisats med några allmänna fraser. Det ligger emellertid något riktigt och väsentligt i tanken att medborgarna skall få de politiska frågorna allsidigt belysta genom representativa talesmän; alltför många läser blott en tidning och får — även då de verkligen studerar de politiska artiklarna — icke närmare kännedom om de andra riktningarnas ståndpunkter. Å andra sidan skulle en officiell tidning med inlägg från skilda håll med säkerhet bli alltför tungrodd och tråkig; en daglig dosis av uttalanden från företrädare från en rad skilda partier skulle icke rimligen kunna distribueras utan att både skribenter och läsare överansträngdes. Våra politiska tidskrifter, som utkommer högst en gång i månaden, säljes, väl att märka, tillsammans ej i mer än ett tiotusental exemplar. De rent praktiska svårigheterna för en rikstidning i fråga om urval, avvägning mellan skilda partier, reklam och dylikt torde för övrigt vara oöverstigliga. Och härtill kommer att ett sådant organ lätt tenderar att bli icke ett forum för fri debatt, utan ett språkrör för statsledningen. Däremot skulle man kunna tänka sig att vid vissa särskilda tillfällen, främst vid valen, sammanfattningar av partiernas ståndpunkter jämte kritiska kommentarer från motståndarna distribuerades till valmännen. Detta system praktiseras vid folkomröstningar på vissa håll i Schweiz och Förenta staterna; broschyrer med s. k. objektiv upplysning, dvs. inlägg för och emot förslaget, utsändes i förväg till valmännen. Det är dock tvivelaktigt om en sådan ordning medför fördelar som svarar mot de betydande kostnaderna. De former av diskussion som icke på något sätt kontrolleras eller ledes av staten är överallt de ojämförligt viktigaste.

PRESSGRANNAR

Diskussionen om Stockholmspolisen borde nu lugna av i det helas intresse, menar Morgon-Tidningen (s). Överståthållarens tillvägagångssätt — han har varit väl sent ute — ursäktas med att den första utredningen om Eijer under dennes tid som kommissarie i Östermalmsdistriktet lämnades utan åtgärd sedan båda parterna uttryckt sin önskan om att söka komma till samförstånd:

Därtill kommer kommissionens upplysning att föreningen eller dess talesmän icke tidigare framfört klagomål mot Eijer under hans tjänstgöring som chef för centralavdelningen. När klagomålen började komma gjordes utredning. Överståthållaren synes därför ha haft skäl för sitt handlingssätt.

Efter vad som nu framkommit står det klart att polispersonalen haft anledning att känna osäkerhet och missnöje. Den citerade tidningen förvånas över att de yttre tecknen till irritation inte varit starkare. Man kan också förstå att det är med blandade känslor polismännen i Johannes ser emot mötet med kommissarie Eijer:

Säkert hade det varit bra om det funnits en annan möjlighet att tillgodogöra sig Eijers arbetskraft än att nu skicka ut honom på vaktdistrikt. Då nu polismästaren med överståthållarens godkännande fattat sitt beslut — man får anta efter moget övervägande — har han varit i sin fulla rätt härtill. Det torde för övrigt endast ha funnits begränsade möjligheter till ett annat arrangemang. Vad som nu behövs är närmast en avspänning, som ger möjlighet att bygga upp ett förtroende mellan polisledningen och polismännen. Härvid måste bägge parter medverka, och det är angeläget att man på ömse håll verkligen beflitar sig härom.

Förhastade uttalanden och åtgärder kan därvid inte vara annat än till skada. Det är angeläget för polisens eget anseende hos den stora allmänheten att striden bringas till ett slut.

I Svenska Dagbladet (h) läses samtidigt detta uttalande:

När ledande män inom polismännens organisation begagna tillfället att nu, när en upprensning verkligen är i gång, hota med polisbojkott och andra liknande demonstrationer, om de icke få sin vilja fram, äro de inne på vägar, som icke kunna tolereras. Ordning och disciplin få icke undergrävas — allra minst hos ordningsmakten. Av polismännens organisation kan krävas att den lojalt medverkar till att skapa bättre förhållanden och icke saboterar försöken att reformera där brister konstaterats.

Sabotera är ett starkt ord, och hittills har ingenting förekommit från organisationens sida som gör det berättigat att använda den etiketten. Enskilda överilade uttalanden har fällts i stridens hetta. De är emellertid knappast karaktäristiska för föreningens ledande män i det läge som nu har uppstått. Polismännen har mycket att vinna på ett behärskat och samtidigt bestämt uppträdande vid de förestående överläggningarna.

Lägre porto var den erfarne postgeneralens avskedsönskan när han lämnade sitt gamla verk. Även om nöden inte har någon lag och det därför i kristider är nödvändigt att på allt sätt stegra statsinkomsterna, är det — sade hr Örne — en grundsats vars riktighet inte kan bestridas att ett lands kommunikationsanstalter normalt skall hålla sina taxor på lägsta möjliga nivå. Stockholms-Tidningen (fp) igenkänner här den fria och obundna syn på tingen som alltid utmärkt Anders Örne:

Han har aldrig varit rädd för att säga sin ärliga mening, även om denna gått stick i stäv mot den, som företrätts av det socialdemokratiska parti, som han alltid tillhört. Ofta och med skärpa har han reagerat mot det tilltagande statsförtrycket och det tvång, som detta ofrånkomligt lägger på medborgarna, och nu i avskedets ögonblick konstaterar han också, att även om postverket — såsom ett affärsdrivande verk — har ej ringa rörelsefrihet, lägger dock den nådiga, statliga tågordningen med dess många underligheter hårda band på utvecklingen och hämmar i mångt och mycket verksamheten.

Det är ingen tillfällighet att resultaten av Örnes omfattande skriftställarverksamhet till större delen publicerats i den liberala pressen — helt nyligen har de för övrigt offentliggjorts under den betecknande titeln "Sunt bondförstånd":

Män med gammal god, framstegsvänlig liberal grundsyn finns det naturligtvis både inom höger och socialdemokrati — det beklagliga i nuvarande läge är bara, att dessa blir alltmera tunnsådda inom den moderna socialdemokratin. Det är väl av det skälet, som hr Örne konstaterar att han alltjämt är socialdemokrat, men "inte följt med i utvecklingen" — den utveckling tydligen, som leder fram mot socialisering och det statliga tvångssamhället... Han slår fast, att frihandeln och tryckfriheten för honom alltjämt står som de stora ledfyrarna, vilket är ytterligare ett belägg för hans hållfasta liberala syn på tillvaron. Att båda dessa värden kan allvarligt hotas och snabbt nog sättas ur spel i det förstatligade samhället har den rakryggade postgeneralen vid skilda tillfällen understrukit.

Han hör inte till den sortens bankettalare som gärna bekänner sin kärlek till frihandelsidén eller tryckfriheten just som de håller på att bedra den. Därför har Örne inte varit så användbar för regeringspartiet.

Föreningarna Norden i Finland kritiseras av Nya Pressen, som frågar vad de har gjort för att på finskt håll främja kunskapen i svenska — en kunskap som man vet har betänkligt avtagit hos de yngre generationerna:

Vilken kontakt har föreningarna haft till exempel med lärarna i svenska i de finska läroverken? Har Norden gjort något för att anställa en enda reselektor i svenska språket? Även det finska Finland måste lära sig svenska, om det vill träda i kontakt med Skandinavien.

I Sverige har man fått den uppfattningen att lusten att lära sig svenska skulle ha stigit under de senaste tio åren — inte bara inom bildningsintresserade arbetarkretsar.

Regeringssidans överkänslighet för personkritik under det senaste halvåret ägnas några kommentarer av Handelstidningen (fp):

Det har tillförne alltid varit så, att för sin politik svarar regeringen, men för sin personliga skickelse vederbörande statsråd. Regeringar ha tvingats släppa enskilda medlemmar, när de icke hållit måttet, och regeringarna ha gjort detta med lättnad. Ett undantag utgör den nuvarande socialdemokratiska ministären, som genom något slags förvrängd solidaritetsmoral fått för sig, att en kedja av personer nödvändigtvis måste anses så stark som sin starkaste länk. Detta troskyldiga försök att upphäva fysikens lagar är nog dömt att misslyckas.

Om människor och politiker någon gång lärde av sina erfarenheter, skulle de inse det lönlösa i att söka försvara sig med moraliserande:

Den attityden känner man igen. Det har alltid varit så, att när argumenten tryta för de maktägande, träda två saker till: de åberopa sig på sin makt eller de beklaga sig över motståndarens perfida väsen. Företeelserna äro så väl kända, att varje gång de dyka upp, säger man sig: den där vet om att han har fel. Eftersom otvivelaktigt ganska många ha fel vid olika tidpunkter och i olika frågor, är det rätt naturligt att moraliserandet är ett av de vanligaste och mest oundvikliga inslagen i en politisk debatt. Men det är ofruktbart. De flesta av dessa moraliska läxor irra lössläppta i världsrymden, eftersom de sällan ha någon hamn i ett fläckfritt väsen.

Att den politiska debatten skärpts i samband med socialiseringstankarnas aktualisering är, konstaterar Handelstidningen, endast naturligt. Det sätt varpå socialdemokratin — och främst dess huvudorgan i pressen — reagerar mot kritiken vittnar närmast om bristande meningskurage och frejdighet.

DAGENS NYHETER
utkommer
icke
Nyårsdagen
onsdagen den
1 januari

Handelsarbetare vill ej ha ny butikstid

MALMÖ, söndag.

TT. Svenska handelsarbetarförbundets förbundsråd hade under lördagen och söndagen extra möte för behandling av avtalsläget och en del andra interna förbundsfrågor.

Vid årsskiftet kommer förbundets medlemsantal att överstiga 51.000. 936 avtalsrörelser omfattande 33.023 medlemmar har avslutats under året.

Beträffande butiksstängningen gjorde förbundsrådet ett uttalande, vari framhålles att det är ägnat att förvåna att vissa kretsar kräver en revidering av butiksstängningslagen i för de affärsanställda oförmånlig riktning. En "uppmjukning" av nu gällande bestämmelser för butikers öppethållande skulle medföra försämrade arbetstidsförhållanden för 100.000-tals löntagare, som hoppats på en utveckling i rakt motsatt riktning.

Förbundet anser också att kioskhandeln givits en icke önskvärd utbredning. Med undantag av trafikkiosker och kiosker som tillhandahåller s. k. fritidsvaror fyller kioskhandeln icke något behov från konsumenternas sida.

Skatteavdrag och skattemoral

Från förre landshövdingen Walter Murray har Dagens Nyheter mottagit följande inlägg:

Mången tycker kanske att det redan skrivits nog och mer än nog om finansministerns skatteavdrag. Likväl är det i en tid då beskattningen genom omständigheternas makt och finansministerns intresserade medverkan blivit så oerhört betungande av väsentlig vikt för skattemoralens upprätthållande att förhållandena kring denna affär blir fullt belysta, så att inga obehöriga slutsatser dras, men heller inte några obehövliga förskönningar göres.

Det är sålunda fullt klart att hr Wigforss i sin deklaration rätteligen deklarerat samtliga sina inkomster samt att hans avdragsyrkanden beträffande riksdagsarvodet skett "helt öppet.

Dessa avdragsyrkanden har under en följd av år godtagits, tills äntligen prövningsnämnden i Göteborg i år sagt nej! Det förefaller uppenbart, dels att det föregående godtagandet av avdragen varit oriktigt, dels också att prövningsnämndens senast fattade beslut varit riktigt. Finansministern har säkerligen haft en stark känsla härav, då han nu handlat som han gjort.

Det större riksdagsarvodet liksom rätten till vissa avdrag tillkommer lagligen endast den som är bosatt utom huvudstaden. Härunder inbegripes säkerligen även den som visserligen är bosatt i huvudstaden men är mantalsskriven och även har bostad med därav härflytande extra kostnader i landsorten. Hr Wigforss däremot har sedan många år varit bosatt i Stockholm och har icke haft någon bostad i Göteborg, där han emellertid varit mantalsskriven under en täckadress (vartill han haft laga rätt).

När nu dessa förhållanden genom prövningsnämndens beslut blivit allmänt kända, gör hr Wigforss något som dels är riktigt, dels icke är riktigt. Han åtnöjer sig med beslutet. Så långt är allting gott och väl. Men han antyder att han i alla fall kan ha den juridiska rätten på sin sida och överlämnar som en "gåva" till svenska folket de belopp han skulle ha betalt i skatt, om prövningsnämnden haft rätt i sin uppfattning.

Generaldirektör Örne, vars rättrådighet är höjd över allt tvivel, har gjort gällande att detta hr Wigforss förfarande varit olämpligt. Han borde i stället ha överklagat prövningsnämndens beslut för att i sinom tid få ett skattemyndigheternas prejudikat på vad som i föreliggande fall var rätt eller inte. Skulle detta verkligen varit den riktiga lösningen? Bör man överklaga, dvs. påstå att man har rätt, om man inte har rätt?

Grunden till att lagen medger vissa avdrag för riksdagsmän som ej är stockholmare är ju att dessa har utgifter för bostad utom Stockholm. Några sådana kostnader har hr Wigforss inte haft. Och lagen själv är ju ganska tydlig, då den som en förutsättning för avdrag föreskriver att man skall vara "bosatt" = ha bostad utom Stockholm.

Den rätta lösningen av hr Wigforss dilemma torde ha varit, icke ett överklagande, icke heller en skattegåva, utan en deklaration som utan alla omskrivningar skulle lyda ungefär så:

"Jag har obetänksamt följt en slentrian, icke ovanlig bland statsråd och riksdagsmän från landsorten, som bor i Stockholm under permanenta uppdrag i kommittéer och dylikt. Jag erkänner vid närmare eftertanke att denna slentrian är felaktig och betalar därför tillbaka vad jag rätteligen borde ha betalt i skatt."

En sådan deklaration är ju litet förarglig för en politiker i finansministerns ställning, men den motsvarar det faktiska förhållandet och skulle gjort ett bättre intryck än de tidigare förklaringarna.

Man må hoppas att den slentrian som finansministern för sin del de facto avsvurit i framtiden också upphör att vinna tillämpning bland andra politiker, som i en liknande ställning kunnat dra fördel av densamma. Härvid bör även uppmärksammas det förhållandet att utom Stockholm bosatta riksdagsmän åtnjuter ett högre arvode än sådana som är bosatta i Stockholm. Landsortsriksdagsmän som faktiskt är bosatta i Stockholm utan att därjämte ha bostad i landsorten bör givetvis icke komma i åtnjutande av det högre riksdagsarvode som tillkommer en i landsorten bosatt, utan åtnöja sig med det lägre Stockholmsarvodet. Det är i vår skattetyngda tid mer än eljest angeläget att samtliga riksdagsmän i mån av sina inkomster helt deltar i bärandet av de skattebördor de pålägger det svenska folket.

Stockholm den 28 december 1946.

Walter Murray

KYRKOHERDEVAL.

UDDEVALLA, söndag.

TT. Vid kyrkoherdeval på söndagen i Rönnängs och Klädesholmens pastorat valdes den i tredje förslagsrummet uppförde pastorsadjunkt Nils Gunnar Kull, Tranemo, med 259 röster. Den i första rummet uppförde komminister Bertil Eriksson, Kinna, fick 49 röster och pastorsadjunkt Gösta Holmsten, Lerum, som stod i andra rummet, 12 röster.

D.N.-landets ledande annonsorgan

Banktjuvar fällda mot sitt nekande

Från Dagens Nyheters korrespondent.

KATRINEHOLM, söndag.

De båda för bankkuppen i Vingåker åtalade örebroarna, svetsaren Erik Verner Johansson och betongarbetaren Karl Axel Ljungholm, befanns vid rannsakningen på lördagen inför Oppunda häradsrätt i Katrineholm vara skyldiga. Rätten beslöt sinnesundersöka dem innan dom avkunnas.

De hade med hjälp av ett vid ett bygge i närheten stulet svetsningsaggregat skurit hål på bankvalven och tillgripit 5.336 kr. De hade dock inte hunnit forsla bort alla de tunga myntpåsarna, och en gårdskarl fann över 2.000 kr. i silvermynt gömda i en soplår på gården.

Redan vid första rannsakningen trasslade Johansson in sig fullständigt och måste medge att han samma natt som inbrottet skedde varit i trakten.

Johansson är född 1909 i Västergötland och straffad för flera bankkupper. Vid ett tillfälle stals inte mindre än 30.000 kr., av vilka ingenting återfunnits. Han frigavs villkorligt den 14 augusti. Ljungholm gjorde sig som 17-årig skyldig till en fickstöld och har två gånger varit intagen på Bona uppfostringsanstalt. Han har sedan dess varit straffad för flera kupper.

USA SKALL BÖRJA med radioutsändningar till Ryssland från Tyskland fr. o. m. den 15 januari. Den kraftiga nya radiostationen i München skall utsända löpande program med nyheter, musik och diskussioner i kulturella ämnen. Programmen skall göras så opartiska att de inte ger Sovjetunionen någon orsak till missnöje.

"Före textannonser" forts. från föreg. sida.

Vi ha allt
— goda varor, kapital, leveranskraftiga förbindelser, införda försäljare — kort sagt utomordentliga förutsättningar
utom lokaler
— vi behöva 5—7 rum samt lager om 100—150 kvm., och helst vilja vi hyra för att stanna. Men även ett provisorium för 4—6 mån. hjälper oss: 3—5 kontorsrum eller en lager- och expeditionslokal för små, lätthanterliga artiklar.
Kontorsutrustning ha vi ännu ej skaffat och kunna därför ev. övertaga inventarier. Saken brådskar och vi äro tacksamma för alla förslag under signatur "AB — Generalrepresentanter", 23 53 00 (Telefonsvar).

Ryggsäckar — Sydvästar
Amerikanska arméryggsäckar, samt sydvästar, fabriksnya, av prima kvalitet. Finnes ett begränsat parti från lager i USA. Svar till "Förmånliga priser — 47", Dagens Nyheters Huvudkontor, f. v. b.

1.000 DUSSIN FABRIKSNYA AMERIKANSKA
Blåställ och arbetsskjortor
samt hela arbetsoveralls av prima kvalité för omgående leverans från lager i New York. Endast i större partier. Svar till "Behovsartiklar — 47", D. N:s H.-k., f. v. b.

Försäkringsaktiebolagen Skåne-Malmö
söka tvenne distriktschefer i skadeförsäkringsbranscherna, dels en för Västergötland, dels en för Norrlandsdistrikt. Fast lön, resekostnad och provision.
Ansökningar med fullständiga upplysningar kunna insändas till Organisationschefen, Postfack 100, MALMÖ.

Maskinskriverska
Perf. tyska, franska (engelska) c:a 2 eftermiddagstim. 3—4 ggr. i veckan. Sökes av Agenturfirma. Svar till "Östermalm — 40", Dagens Nyheter, Stureplan.

Den 1 januari öppnas
ASTRIDS BARNPENSIONAT
i modern villa på stor parktomt i Storängen vid Saltsjöbanan. Perfekt, sakkunnig personal tar hand om barnen, varför Ni vid bortresa eller dylikt med lugn kan anförtro vården av Edra barn åt oss.
Alla upplysningar lämnas per tel. 16 23 99.
Fru Astrid Bergström, Fru Elsa von Hohenthal.

SKOLOR

JOURNALISTUTBILDNING
Ord. kvällskurs, 3½ mån., börjar 31 jan. Grundläggande, allsidig, teoretisk o. praktisk redaktionsutbildning under fackmäns ledning. Förpraktik ej nödvändig. Föreläsningar och praktiska övningar. Studieledare f. chefredaktör Gillis Ericson.
En- och tvåterminskurser. — Kompletteringskurs. — Föreläsningsserie, 35 föreläsningar, för journalister. — Fullständig, utvidgad korrespondenskurs. — Maskinskrivningskurs till nedsatt pris.
Tel. 53 28 24. Begär prospekt. FACKSKOLAN FÖR JOURNALISTIK, Box 188, Sthlm 1.

Tekniska Institutet
Dag- och Aftonskolor Nybrogatan 8 Stockholm
Tel. 61 65 14, 61 65 15, 61 65 16, 65 15 13. Exp.-tid 9—16, 19—20.
Studieråd: Professor Wolmar Fellenius. Rektor: Civiling. Gustaf Goldkuhl.
Ingenjörskurs. Vägmästarkurs. El. installatörskurs av klass C. Specialkurs.
Kort studietid. Platsanskaffn. Vårterm. börj. 15 jan. Beg. skolans prospekt.

1-termins korrespondent- och handelskurser
Utbildningstid: 10 januari—14 juni 1947.
Handelskurs: svensk handelskorrespondens, bokföring, handelslära, handelsräkning, produktion och samfärdsel, försäljnings- och reklamteknik, maskinskrivning, stenografi (kan utbytas mot ökad kurs i maskinskrivning). 31 veckotimmar.
Korrespondenskurser: stenografi, maskinskrivning, engelsk och/eller tysk handelskorrespondens som obligatoriska ämnen samt ett eller flera tillvalsämnen ur handelskursen alltefter skolunderbyggnad och förutsättningar.
Samtliga ämnen förekomma även i separatkurser.
Studiestipendier. Anmälningar mottagas dagligen.
BAR - LOCK - INSTITUTET
Handelsskola under statsinspektion
Mästersamuelsgatan 22 Tel. 10 07 53 10 85 18 10 85 66

Ehlins Stenografi användes nu av tusentals stenografer som utbildats i Stockholms stads handelsmellanskola o. andra handelsskolor. Om resultaten med olika system se Sv. Stenografitidning nr 38. Nya kurser i stenografi, maskinskrivning m. m. börja i Ehlins handelsinstitut, Drottninggatan 31, den 13/1—17/1. Tel. växel 20 25 55.

Yrkesutbildn. i konststoppning
6 månaders dagkurs med allsidig utbildning. Pris kr. 100:—. Goda arbetstillfällen. Bra hemarbete. Möjlighet till statsstipendier. Begär prospekt.
Föreningen för Rationell Hushållning,
Västmannagatan 4, STOCKHOLM. Telefon 10 55 99.

SVENSKA HANDELSBANKEN
inlöser vid samtliga kontor fr. o. m. resp. förfallodagar
31/12 1946 & 2/1 1947
kuponger till följande lån:

UTGIVARE	%	ÅR
*Billeruds AB.	3 1/2	1941
Holmsunds AB.	3 1/2	1937
D:o	3 1/2	1944
*Hälsingborgs Stad	3 1/2	1942
Katrinefors AB.	3 1/2	1937
*Lidingö Stad	3 1/2	1943
Stockholms Stad *(konv. fr. 4 1/2 %)*	3 1/2	1933
D:o	3 1/2	1942
*Sunds AB.	3 1/2	1942
* D:o	4	1942
*Sundsvalls Stad *(konv. fr. 4 1/2 %)*	3 1/4	1892
*Åmåls Stad	5	1916

**till detta lån inlösas även utlottade obligationer.*

Sömnig på da'n tag SYNTOSAN
I Afrika växer ett träd vars frukter sedan urminnes tider använts av de infödda som stimulans. Syntosantabletterna är framställda av denna frukt efter originalreceptet. Är Ni tillfälligtvis hängig och sur, tag då några tabletter. Tröttheten blir som bortblåst. Ni får ny energi och ser med friska ögon på tillvaron.
Ask med 50 st. kostar 1:85. Säljes endast på apoteken, utan recept. Om ej på Eder plats tillskriv A.-B. Yata-Produkter, Stockholm 7.

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.